

dette er endnu værre. Her sidder Kongens Foged, som jo har en Underdommers Stilling, og hvis Domme eller Dekreter staa under Appel til Hof- og Stadsretten, med et Kontor, der er udstyret med en Stab af Assistenten, som følge Rekvirenterne til Fogedforretninger. Kongens Foged selv vil her meget sjældent have Lejlighed til at komme ud paa almindelige Fogedforretninger, han er optagen af at sidde hjemme med sit Dommerhverv, idet han afsiger Kendelser. Men kommer man ud med en af Fogedassistenten og der opstaar en Disput selv af den reelt eller formelt aller mest betydningsløse Beskaffenhed, som tænkes kan, vil det være umuligt for vedkommende Assistent at afsige Kendelse. Han maa tage Parternes Forklaring til Protokollen, og saa maa han køre hjem med hele Apparatet, og Forretningen maa — som det hedder — optages til Fogdens Kendelse, hvad der jo i travle Tider gerne kan vare mange Dage. Jeg skal af egen Erfaring fremdrage et lille Eksempel, som er vederfaret mig endnu i denne Vinter med en forfalden Veksel, det giver et godt Begreb om, hvor hurtig en saadan klar og uimodsigelig Fordring som en forfalden Veksel kan inddrives i Danmark. Vekslen forfaldt omtrent ved Midsommertid i Fjor, Debitor havde ingen Penge, og Kreditor var en skikkelig Mand og prolongerede Vekslen for et Par Maaneder. Da han saa alligevel ikke fik Pengene, sendte han Vekslen til mig til Inddrivelse. Jeg er ogsaa en nogenlunde skikkelig Mand, og i Stedet for straks at skride ind, forhandlede jeg med Debitor og fik Løfter og gode Ord af en saadan Beskaffenhed, at jeg følte mig forpligtet til at tro derpaa. Jeg lod altsaa nogen Tid gaa hen, til jeg mærkede, at ogsaa jeg blev tagen ved Næsen. Saa gjorde jeg Arrest for Vekslen, og til Fogedprotokollen afsluttede jeg et Forlig med vedkommende Debitor om, at Vekslen skulde betales til den og den Tid. Da Tiden kom, blev Vekslen ikke betalt, og paa Grundlag af dette Forlig, som altsaa var afsluttet til selve Fogedprotokollen, begærede jeg saa Eksekution for Vekslen. Nu vidste jeg, at det kneb for Debitor, og at en Fallit kunde anses for truende. Altsaa betalte jeg Fogedgebyret og kom saa kørende med Kongens Foged og tillige med en Vogn for at tage de udlagte Effekter med. Da fremførte Debitor eller, som det hedder i Fogedsproget, Rekviritus, til min store Forbavselse — jeg maa tilføje, efter indhentet værdifuld juridisk Bistand — at det var usædvanligt at Rekvirenten borttog de

udlagte Effekter, forlangte det ført til Protokollen og begærede Fogedens Kendelse derom. Det blev altsaa ført til Protokols, hele Apparatet kørte hjem, og Kongens Foged havde Sagen optagen til Paakendelse en 8 Dages Tid. Jeg betalte det anordnede Gebyr, 2 Kr. 40 Ø. En Uge efter fik jeg den Kendelse, at Rekviriti Protest ikke kunde tages til Følge, og Forretningen berammedes paa ny til 3 Dage derefter. Saa mødte jeg atter med Foged, Vidner, Rasmus Nielsens Møbelyv og alt, hvad dertil hører, og jeg troede, at nu kunde Forretningen gaa for sig. Saa fremførte Debitor den Protest, at han var indgaaet med Fallitrekvisition, hvilket var vitterlig Usandhed, og dernæst gjorde han Forsøg paa at fremføre Protest mod, at man borttog Effekterne, da det var Snevejr, og de kunde tage Skade. Dette sidste nægtede Fogedassistenten, i øvrigt ganske ulovlig, at føre til Protokollen, men Protesten om Fallitrekvisitionen maatte tages til Protokollen. Saa kørte vi atter hjem med hele Apparatet, og Sagen blev atter optagen til Fogedens Kendelse. Kendelsen gik ud paa, at da der ikke forelaa noget Bevis for, at Fallitrekvisition var indgivet, kunde Protesten ikke tages til Følge, men imidlertid var Manden gaaet fallit, og baade Rekvirenten og jeg havde tabt henholdsvis Vekslens Beløb og de udlagte Penge, hvilket androg temmelig store Beløb, som jeg dog ikke her skal specificere. Hvis Kongens Fogeds Assistent havde været udstyret, ikke med den Generalfuldmagt, som de vedkommende have paa Landet til at afsige Kendelser, men kun med en begrænset Bemyndigelse til i dette specielle Forhold, hvor Kongens Foged havde undersøgt Eksekutionens Fundament, af afsige Kendelse under Fogedforretningen, vilde han have kunnet afvise alle de af Rekviriti Paastande, der som Snevejr- og Flytningspaastandene paa Forhaand maatte anses for fuldstændig temerære — det, som vi i daglig Tale kalde rene Drengestreger — og Forretningen vilde have gaaet sin Gang, og Rekvirenten haft Udsigt til at faa sine Penge og ikke blive narret med rene og skære Udfugter. Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa dette Forhold og rette det Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister — idet jeg forbeholder mig at stille Ændringsforslag i saa Henseende — om der ikke her var Lejlighed til at faa Kongens Fogeds Assistenten her i Kjøbenhavn udstyrede med en saadan begrænset Myndighed, at de kunne afsige Dekreter, hvorved rent temerære Ind-